

Umsögn um Frumvarp til laga um opinberan stuðning til fjárfestinga í sprota- og nýsköpunarfyrirtækjum

Um leið og ég þakka fyrir gott frumvarp vil ég koma tveimur ábendingum á framfæri.

Tíðni stjórnarfundna

Það verður takmarkandi fyrir fjárfestaumhverfið að stjórn Kríu hittist einungis einu sinni á ári til að taka ákvarðanir. Nær væri að hittast fjórum sinnum á ári, þó einungis ef sjóðnum hafa borist formleg erindi. Sjóðsstjórar vísisjóða þurfa einfaldlega meira öryggi í sínum rekstri og að þurfa að bíða nokkra mánuði getur haft úrslitaáhrif á það hvort sjóði verður komið á koppinn eða hvort hann nái ekki tilætlaðri stærð. Í grein 3 segir í efnisatriðum frumvarpsins: „...aðeins verður mögulegt að taka þátt í nýstofnuðum, lokuðum sjóðum. Sjóðirnir mega þannig ekki hafa hafið fjárfestingar en verða að hafa safnað skuldbindingum frá fjárfestum fyrir ákveðinni fjárhæð sem ákveðin verður í reglugerð en lagt er upp með að verði að lágmarki 4 milljarða kr. Þá mun hlutur Kríu aðeins geta numið allt að ákveðnu hlutfalli eignarhluta viðkomandi sjóðs og að ákveðinni hámarksupphæð.“ Fræðilega séð gæti nýr vísisjóður hafa lokað einum mánuði eftir að stjórn hittist síðast m.v. að fundur sé haldinn einu sinni á ári og kosið alla jafna að hefja fjárfestingar fljótlega í kjölfarið. Það orkar tvímælis að Kría eigi að styðja við bætt fjárfestinga- og frumkvöðlaumhverfi en í dæminu hér að ofan væri slíkur sjóður sjálfkrafa útilokaður. Því er mikilvægt að stjórn hittist allt að fjórum sinnum á ári, en einungis eftir þörfum hverju sinni, þ.e. hvort erindi hafa borist stjórn.

Staðfesti á Íslandi

Það getur verið skiljanlegt að núverandi drög miði við að vísisjóður hafi staðfesti á Íslandi til að vera gjaldgengur í móttframlag frá Kríu. Í því felst þó sú meaning að sjóðurinn muni eða skuli eingöngu ætla sér að fjárfesta á Íslandi. Í raunheimi þarf það alls ekki að vera svo. Þannig getur það verið takmarkandi fyrir vísisjóð að þurfa að fjárfesta einvörðungu á Íslandi út frá ávöxtunarkröfu sjóðsins og smæð íslensks sprotaumhverfis. Tvö dæmi til útskýringar:

- a) Nýr sjóður tekur til starfa og hefur Norðurlöndin sem skilyrði fyrir fjárfestingarþátttöku í sprotafyrirtækjum. Stærð sjóðs er 10 milljarðar íslenskra króna. Sjóðurinn hefur ekki valið sér staðfesti en hefur yfirlýst markmið í fjárfestingaáætlun að fjárfesta ekki minna en 40% í íslenskum fyrirtækjum.

Í þessu dæmi yrði slíkur sjóður útilokaður frá þátttöku Kríu nema að staðfesti yrði á Íslandi þó svo að önnur skilyrði séu uppfyllt, s.s. upphæð.

- b) Að minnsta kosti einn starfandi vísisjóður á Íslandi í dag horfir á Norðurlöndin sem sitt fjárfestingasvæði og hefur m.a. fjárfest í ekki-íslenskum fyrirtækjum. Önnur skilyrði eru uppfyllt, s.s. stærð og staðfesti.

Í núverandi drögum er ekki skýrt hvort slíkur sjóður yrði gjaldgengur fyrir þátttöku Kríu.

Þannig mæli ég með að ákvæði um staðfesti verði ekki endilega skilyrði heldur verði fjárfestingarþátttaka á Íslandi, t.d. miðað við upphæð, útgangspunkturinn. Kosturinn við það að hafa stærra fjárfestingarsvæði en einungis Ísland þýðir einfaldlega fleiri valkosti fyrir sjóðsstjóra og þ.a.l. ætti að auka líkurnar á „betri“ fjárfestingum. Fjárfestingarþátttaka í bæði innlendum og erlendum mun jafnframt auka við og styðja við frekari þroska fjárfestingarsamfélagsins.

Að öðru leyti fagna ég þessum lögum og tel þau til mikilla hagsbóta fyrir íslenskt fjárfestingar- og nýsköpunarumhverfi.

Virðingarfyllt,

Einar Gunnar Guðmundsson